

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 listopada 2010 r.,
skargi W. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 lipca 2008 r., sygn. akt V Ca (...), wydanego
w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi Wojewódzkiemu w G.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą powoda W. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 lipca 2008 r. o uchyleniu postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 kwietnia o przywróceniu powodowi terminu do złożenia apelacji oraz odrzuceniu apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 listopada 2007 r. należy zważyć co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1 – 6 k.p.c., powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Temu wymaganiu skarżący nie sprostał.

Powód, przedstawiając w uzasadnieniu skargi szkodę, którą jego zdaniem wyrządziło zaskarżone orzeczenie, wskazał na kwotę 1 067 zł, której dochodził przed Sądem pierwszej instancji oraz kwotę 180 zł zasądzonych przez Sąd pierwszej instancji od niego na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, a także koszty sądowe, które poniósł w trakcie postępowania.

Koszty sądowe nie są szkodą spowodowaną przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, zostały bowiem poniesione przed jego wydaniem. Ich poniesienie nie było zatem następstwem wydania zaskarżonego postanowienia (por. postanowienie SN z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06, OSNC 2007, nr 3, poz. 47).

Nie stanowi uprawdopodobnienia szkody, także wskazanie kwoty niezasądzonej na rzecz powoda przez Sąd pierwszej instancji. Ewentualne zasądzenie tej należności zależało bowiem od zasadności wniesionej przez powoda apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo. Oceny tej zasadności Sąd Najwyższy nie może dokonać w sprawie o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia o odrzuceniu apelacji. Wyrok oddalający powództwo nie został bowiem zaskarżony, jako prawomocny korzysta z powagi rzeczy osądzonej (art. 365 i 366 k.p.c.) i nie może podlegać jakiegokolwiek weryfikacji. (por. postanowienia SN: z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CNP 79/05, niepubl. oraz z dnia 4 lipca 2006 r., V CNP 86/06, OSNC 2007, nr 3, poz. 47). Z tego samego względu nie można również uznać, że przez wydanie zaskarżonego postanowienia strona poniosła szkodę w kwocie zasądzonych od niej na rzecz przeciwnika procesowego kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 25 września 2010 r., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.